

Kontrasti tokom moje turneje kroz Severnu Ameriku

Između 18. oktobra i 24. novembra 2017 imao sam jedinstvenu priliku, da preduzmem predavačku turneju kroz USA. Održao sam 25 predavanja (i seminara) na 10 mesta, i doduše sa sledećim temama: «The World-Historic Significance of Anthroposophy», «In the Sign of the Five», «The Subterranean Spheres», «The Mexican Mysteries», «Technology and Spirituality», «The Reappearance of the Christ» und «The Meditative Path of the Michael School». Turneju su izvanredno organizovali i o svim detaljima se pobrinuli James Lee, Paul O'Leary i Gene Gollogly (SteinerBooks).

U *Denveru* su mi moji domaćini pokazali knjigu od Henry Adamsa (1838-1918) sa naslovom *Planina Svetog Mihaela i Sartr*. Adams je potekao iz familije, koja je dala dva američka predsednika. Nešto neočekivano i potpuno novo za evropskog posetioca.

U muzeju *Seattlea* odvela me je tamošnja domaćica pred jedan bronzani reljef iz 1898 godine od Augusta Saint-Gaudensa sa nazivom „Amor Caritas“, koji po rečima domaćice ukazuje na dublju misiju Amerike, iako od toga do danas nije spoljašnje baš previše viđeno. U *Denveru* sam takođe dobio informaciju o legalizaciji Cannabisa, koja odskora važi i u Kaliforniji – ne dobar znak za dohvatanje ove dublike misije Amerike.

U blizini *San Diega*, gde su US-Navy u decembru 1941 uhvatili sve signale japanske flote, a admiral Kimmel na Havajima uskratio tu informaciju, nalazi se *Point Loma*, čudesno poluostrvo u obliku jezika, koje strči u Pacifik. Ovde je htela Catherine Tingley, naslednica Williama Q. Judgea u vođstvu Teozofskog društva da zasnuje centar za „Obnovu izgubljenih misterija Antike“. To je privuklo mladog D. N. Dunlopa. On je iz Irske došao u Point Lomu i radio neko vreme kao sekretar Tingleyeve. Još uvek postoji nekoliko zgrada iz onog vremena, i one su integrisane u jedan moderni hrišćanski privatni koledž.

1. novembra stigao sam u *Queretaro*, Meksiko. Svuda kostimi i figure praznika „radosne smrti“, kako ga meksikanci nazivaju. Sa posećivanjem grobova umrlih rođaka, kojima se donosi hrana. Pojavili su se rastrzani osećaji, koji su se još pojačali kroz posetu *Teotihuacana* sa njegovim građevinama piramide; jedno mesto na kome su prinošene ljudske žrtve. U *Queretaru* je 19. juna 1867 bio ustreljen car Maximilian, čime se naglo završio kasni san o nekakvom habzburškom svetskom carstvu.

U *Mexiko Cityu* sam posetio stan Trockog, u kome je on 21. avgusta 1949 bio ubijen. U jakom kontrastu na to: Devica od Gvadalupea, ka čijim svetim relikvijama svake godine 12. decembra struje milioni ljudi iz cele Južne Amerike.

Waldorfska škola u *Washingtonu* nalazi se udaljena dve milje od *Langleya*, Virginia, centra CIA. Moj lokalni vodič vozio me je u svom autu do žice zgrade

CIA kao i oko Pentagona. Ipak u zajednici njegove škole morala se prečutati činjenica, da nisu glasali za Hillary Clinton. Pri rastanku on mi je poklonio vrednu knjigu o osnivanju FED [federalne rezerve] od strane Edwarda Griffina: *The Creature from Jekyll Island*.

Ja sam baš pravovremeno stigao u *New York*, da bih u jednom pozorištu na Manhattnu učestvovao u razgovoru sa trojicom 'Whistleblowers' [Uzbunjivač, zviždač ili duvač u pištaljku, izraz je za hrabrog pojedinca koji iz visoko moralnih razloga odlučuje da uz rizik po sopstvenu karijeru, javno progovori o nezakonitim ili neetičkim delima nadređenih mu pojedinaca / Wikipedia]: William Binney, Ray McGovern i Diane Roark. Moderator je bio Sean Stone, sin Olivera Stonea, o čijoj seriji intervjuja sa Vladimirom Putinom smo izveštavali u „Evropljaninu“. Jedan nesvakidašnji događaj: Bill Binney je bio glavni programer u NSA [nacionalna sigurnosna agencija]; on je razvio program „Thin Thread“ i bio pre 11. septembra 2001 izbačen iz tajne službe. On je potvrdio, da je u bazi podataka bilo ostalo sve, što bi moglo da spreči napade.

Usput ka sledećem mestu predavanja, *Great Barrington* u Massachusettsu, razvio sam sa Thomasom O'Keefiem, koji me je pratio, dva laksus-testa za antropozofe. Oni se sastoje u pitanjima:

1. Kakvo je Vaše mišljenje o oficijelnom objašnjenju događaja od 11. septembra 2001?
2. Šta Vi mislite o današnjem ophodenju sa ezoteričnim materijalom R. Štajnerovih „Razrednih sati“?

Prema mom iskustvu oba pitanja su unutrašnje povezana. Po pravilu naime isti ljudi, koji su oficijelnu priču 11/sept. naivno i verujući usvojili u duši, takođe veruju, da bi se 19 sati „Mihajlove škole“ Rudolfa Štajnera još danas trebalo i moglo „zaštiti“. Na primer pokazivanjem posebnih članskih karti. Mada je Štajner eventualnu (i zatim stvarno nastalu) neophodnost neizostavnog objavljivanja očekivao već 1924 godine.

U *Bostonu* se turneja završila. Ovde sam vodio inspirativne razgovore sa članom redakcije Andreasom Bracherom, koji piše za *Europäer* i za *The Present Age*. U toku mog poslednjeg predavanja o „The World-Significance of Anthroposophy“, u auditoriju je sedeo Dan Emerson, praunuk Ralph Waldo Emersona. On je prijateljski bio spreman, da aranžira privatni obilazak Emersonove kuće, koja je u ovo doba godine već bila zatvorena za javnost zbog lošeg grejanja. Mi smo mirno mogli da obiđemo kuću i da razgledamo sve detalje, ili da iz regala uzimamo i pogledamo knjige. Srećan završetak čitavog putovanja, pripadao je ipak jednom Amerikancu, koji je u sebi ostvario mnogo od Amora i Caritasa, jednom građaninu sveta, koji se visoko kao kula nalazi iznad niskosti obične američke politike i ubedjenja.

Nije lako biti u srodstvu sa svetski poznatim filozofom i eseistom kao što je Emerson. Dan Emerson je savladao ovaj izazov. „Ja sam živi dokaz“, rekao je on posetiocima sa osmehom na licu, „da se genije ne nasleđuju...“ Sigurno da praunuk ima nešto od „Wit and Humour“, o čemu je njegov preteča tako beskrajno oštroumno pisao (pogledaj Ralph Waldo Emerson Essay, na str. 8).

Sve u svemu: jedno putovanje bogato iskustvima. Na *svakom* posećenom mestu najmanje jedan ili dva čoveka, koje bih, da ih *nisam* upoznao, morao uračunati u nepopravljive greške mog života ...

Thomas Meyer

Preveo S. N.